ಸಂಪ್ರೀತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ

ನಿಮ್ಮ ಮನ ಮನೆಗಳಿಗೆ...

ಮಾಸಿಕ

Sampreethi - Samruddhi
ಸಂಪ್ರೀತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ

Volume : 8 | Issue : 07 | Nov. 2025 | Pages : 32 | ₹ 20/-
ಸಂಪುಟ : 8 | ಸಂಚಿಕೆ : 07 | ನವೆಂಬರ್ 2025 | ಪುಟಗಳು : 32 | ₹ 20 ರೂ.

**ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರು,
ಎಂತಾದರೂ ಇರು
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ
ಕನ್ನಡವಾಗಿರು**

**ಕನ್ನಡವೇ ಸತ್ಯ,
ಕನ್ನಡವೇ ನಿತ್ಯ**

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ

ಶುಭಾಶಯಗಳು

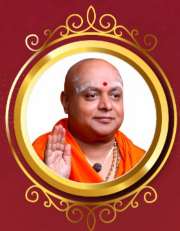

|| ಜೈ ಶ್ರೀ ಗುರುದೇವ್ ||

ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ

ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

ರೋಟರಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ RID-3192 | ರೋಟರಿ ಬಿ.ಜಿ. ನಗರ | ರೋಟೋಪ್ಲಾಸ್ಟ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್, ಯುಎಸ್ಎ

ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ

ADICHUNCHANAGIRI HOSPITAL | Rotaplast International Saving smiles, changing lives. | SANKALP | Rotary Bangalore North Dist 3192 | ACU

ಉಚಿತ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಶಿಬಿರ

ಸೀಳು ತುಟಿ, ಸೀಳು ಅಂಗುಳ ಹಾಗೂ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಿರೂಪಗಳ ಉಚಿತ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಶಿಬಿರ

ದಿನಾಂಕ : 30-11-2025 ರಿಂದ 12-12-2025ರವರೆಗೆ

ಸ್ಥಳ : ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಬಿ.ಜಿ.ನಗರ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾ||, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ

ರೋಟೋಪ್ಲಾಸ್ಟ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್, ಅಮೇರಿಕಾದ 30 ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರ ತಂಡದಿಂದ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ

"ಮುಗುಳ್ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ"

ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಈ ಶಿಬಿರದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ

+91 9448581730 | +91 9964142863 | +91 9632834071 | +91 7829225323

ಸಂಪ್ರೀತಿ – ಸಮೃದ್ಧಿ

ನಿಮ್ಮ ಮನ ಮನೆಗಳಿಗೆ...

ಮಾಸಿಕ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನವೆಂಬರ್ – 2025

ಸಂಪುಟ 8, ಸಂಚಿಕೆ 7

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ|| ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

ಚಂದಾ ವಿವರ :

10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ	ರೂ.2000/–
05 ವರ್ಷಕ್ಕೆ	ರೂ.1000/–
02 ವರ್ಷಕ್ಕೆ	ರೂ.500/–

ಹಣವನ್ನು ಮನಿಯಾರ್ಡರ್, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

ಸಂಪಾದಕರು

ಸಂಪ್ರೀತಿ – ಸಮೃದ್ಧಿ

ನಂ. 83, ಬಸವಣ್ಣ ದೇವಸ್ಥಾನ ರಸ್ತೆ
ದೊಡ್ಡಸೋಮನಹಳ್ಳಿ,
ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು,
ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆ – 562 131.

#66, ಸಂಪ್ರೀತಿ – ಸದನ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆ, ಮಾಗಡಿ – 562 120
ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆ

ಮುದ್ರಕರು

- ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವರ್ಲ್ಡ್
  ಜಿ.ಟಿ.ವರ್ಲ್ಡ್ ಮಾಲ್ ಹತ್ತಿರ
  ಮಲ್ಲಿಗೆ ತೋಟ, ಮಾಗಡಿ ರಸ್ತೆ,
  ಬೆಂಗಳೂರು – 560 023.

- ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಲೇಖಕರು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಈ–ಮೇಲ್ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

sampreethisamruddhi@gmail.com

8971608213

ಸಂಪ್ರೀತಿ – ಸಮೃದ್ಧಿ

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗ, ವಿಯೋಗ ಇದೆ. ಜನಿಸುತ್ತಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಸನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲ; ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲ; ಮನೆಯ ಯೋಗದಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥ. ಮಠದ ಯೋಗದಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಧನಯೋಗ, ಅಧಿಕಾರಯೋಗ, ಪುತ್ರ–ಪೌತ್ರಯೋಗ, ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಯೋಗ, ಅಸಂಖ್ಯ ಯೋಗಗಳು. ಈ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಯೋಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ದಿನ ವಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮನೆ–ಮಠ, ಧನ–ಕನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಳಲುತ್ತಾನೆ.ಅನಂತ ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಜನನ–ಮರಣವಿಲ್ಲ, ತಂದೆ–ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲ, ಬಂಧು–ಬಳಗವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ. ವಿಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ. ಆತ ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟ–ಸಂತೃಪ್ತ !

ಆನಂದ ಘನ !! ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಅವಸ್ಥಾಂತರ, ಸ್ಥಾನಾಂತರ ಹಾಗೂ ವಿಯೋಗ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅವು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಹಾಗೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಯತಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನೆ ಅನುಭವಿ; ಸತ್ಯ ಸಾಧಕ, ಅವನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ನಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಂದೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ! ಅವನು 'ಕರ್ಮಯೋಗಿ' !!

ಕರ್ಮ ಸಾಧನಗಳು ಮೂರು : ದೇಹ, ಮನ, ಬುದ್ಧಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯುಳ್ಳ ದೇಹ, ಪ್ರೇಮಮಯ ಹೃದಯ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬುದ್ಧಿ ಈ ಮೂರೂ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ಣಾಂಗನು. ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಇರದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಊನಾಂಗನು. ಬದುಕು ಆನಂದಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಈ ಮೂರೂ ಸಾಧನ ಅಥವಾ ಉಪಕರಣಗಳು ಅವಶ್ಯ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದೇಹ, ಆಲೋಚಿಸಲು ಬುದ್ಧಿ, ನೋಡುವ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಾದ ಬಹಿರಂಗದ ಕರ್ಮಗಳು, ಬುದ್ಧಿ ಭಾವದಿಂದ ವಿಚಾರ–ವಿಮರ್ಶೆ, ಅನುಭವ–ಆನಂದ ಮೊದಲಾದ ಅಂತರಂಗದ ಕರ್ಮಗಳು.

ದೇಹ, ಮನ, ಬುದ್ಧಿ ಈ ಮೂರರ ದುಡಿಮೆ, ಸದುಪಯೋಗವೇ ಕರ್ಮಯೋಗ !

ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ದೇಹವನ್ನು ದುಡಿಸಬಾರದು; ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ದುಡಿಸಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮ. ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಳಸದೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಅಜ್ಞಾನಕರ್ಮ. ಜ್ಞಾನಕರ್ಮ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ. ಅಜ್ಞಾನಕರ್ಮ ಬಂಧನಕಾರಿ. ಮನುಷ್ಯ ಹೂವನ್ನು ನೋಡಿ, ಮುಟ್ಟಿ,ಮೂಸಿ ಸಂತಸಪಡಬೇಕು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಈ ಹೂವು ಬಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ನಮಗೆ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಹೂವಿನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂತಸದ ಸುಮವೂ ಬಾಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ॐ

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ ರಚನೆ ದಿನ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನವೆಂಬರ್ 1 ರಂದು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೃದಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯದ ಜನನವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಶ್ರೀಮಂತ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಒಂದು ರೋಮಾಂಚಕ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಶೇಷ ದಿನವು 1956 ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೀಕರಿಸಿದಾಗ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಜನರು ಒಗ್ಗೂಡಿದಾಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಅದೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರುಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದು, ಮೌರ್ಯರು, ಚಾಲುಕ್ಯರು ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಂತಹ ರಾಜವಂಶಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಭಾರತದ ಹೆಸರಾಂತ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರರಾದ ಆಲೂರು ವೆಂಕಟರಾವ್ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಚಳುವಳಿಯ ಮೂಲಕ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. 1950 ರಲ್ಲಿ, ಭಾರತವು ಗಣರಾಜ್ಯವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಇದು ನವೆಂಬರ್ 1, 1956 ರಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿಲೀನವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಂತಹ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, 1973 ರಲ್ಲಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನವೆಂಬರ್ 1 ರಂದು "ಕರ್ನಾಟಕ" ಎಂದು ಮರುನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಇದರ ಅರ್ಥ "ಎತ್ತರದ ಭೂಮಿ".

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಈ ದಿನದಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ . ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಿನವು ನವೆಂಬರ್ 1, 1956 ರ ಹಿಂದಿನದು, ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ವಿಲೀನಗೊಂಡು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವು. ಈ ದಿನವನ್ನು ಭವ್ಯ ಹಬ್ಬಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಣರಂಜಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಜನರು ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ವಾಸಿಸುವ ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ದಿನವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಯಾವಾಗ?

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ದಿನಾಂಕ ನವೆಂಬರ್ 1. 1956 ರ ಈ ದಿನಾಂಕದಂದು, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ವಿಲೀನಗೊಂಡು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವು, ಇದನ್ನು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, 1973 ರಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದ ರಾಜ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ, ನವೆಂಬರ್ 1 ಕರ್ನಾಟಕ ರಜಾ ದಿನವು ಭಾರತದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಧಿಕೃತ ರಾಜ್ಯ ರಜಾ ದಿನವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ನವೆಂಬರ್ 1 ರಂದು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ

ಕರ್ನಾಟಕವು ಭಾರತದ ನೈಋತ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದು, ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಧಾನಿ ಬೆಂಗಳೂರು. 1 ನವೆಂಬರ್ 1956 ರಂದು, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. 1973 ರಲ್ಲಿ, ಇದನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಮರುನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಪ್ರತಿ ಚದರ ಕಿ.ಮೀ.ಗೆ 319 ಆಗಿದ್ದು, ಶಿಕ್ಷಣ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಕೃಷಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಅಗಾಧ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆ

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಶ್ರೀಮಂತ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ, ಅದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಗುರುತನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಜನರು ಒಗ್ಗೂಡಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವ ಸಮಯ ಇದು.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಅದ್ದೂರಿ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿದೆ. ಈ ದಿನವನ್ನು ವರ್ಣರಂಜಿತ ಮೆರವಣಿಗೆಗಳು, ಧ್ವಜಾರೋಹಣ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ಗಮನಾರ್ಹ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಚರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಹಳದಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಧ್ವಜವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಜನರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಶಾಲೆಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತವೆ.

ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಸಮಾರಂಭಗಳೊಂದಿಗೆ ದಿನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳು, ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಗೀತೆ "ಜಯ ಭಾರತ ಜನನಿಯ ತನುಜಾತೆ" ಯನ್ನು ಪಠಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ

ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಭಾಷಣಗಳು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಮೆರವಣಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಡ್ಗಳು, ಫ್ಲೋಟ್ಗಳು ಮತ್ತು ಟ್ಯಾಬ್ಲೋಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮೆರವಣಿಗೆಗಳು ಪ್ರಮುಖ ನಗರಗಳು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳು, ಸಭಾಂಗಣಗಳು ಮತ್ತು ತೆರೆದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಅನೇಕರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಹಳದಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕನ್ನಡ ಪಾಕಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಸ್ಥಾಪನಾ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಗೌರವ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ರತ್ನದ ನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎರಡನೇ ಅತ್ಯುನ್ನತ ನಾಗರಿಕ ಗೌರವವಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿ, ಪರಿಸರ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ನೀಡುವ ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು 1966 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ದಿನವು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜಾದಿನವಾಗಿದ್ದು, ನಂತರ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಸಮಾರಂಭ ಮತ್ತು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ – ಧ್ವಜ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹತ್ವ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಗುರುತು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅಪಾರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಚನೆಯ ದಿನದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯವು ರಚನೆಯಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ದಿನ ಇದು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ ವೀರಕೇಸರಿ ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರ ಪುತ್ರ ಎಂ.ಆರ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಧ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ರೂಪಿಸಿದವರು. ಅವರು 1918 ರಲ್ಲಿ ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಮತ್ತು "ಕನ್ನಡ ಯೋಜನೆ" ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡೇತರರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಇದು ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರರನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿರೋಧವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿದರು, ಅದು ಗುರುತಿನ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು 1965 ರಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಧ್ವಜ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಧ್ವಜ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಕರ್ನಾಟಕ ಧ್ವಜವು ಶೌರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವಾದ ಕನ್ನಡ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಈ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡರು.

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ?

1. ಥೀಮ್ ಆಧಾರಿತ ಉಡುಪು ಮತ್ತು ವೇಷಭೂಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಧ್ವಜವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಬಣ್ಣಗಳು ಸಹೋದರತ್ವ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಹಳದಿ ಥೀಮ್ ಅನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಿವಾಸಿಗಳು ಥೀಮ್ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವೇಷಭೂಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಸಹ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವೇಷಭೂಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಜೇತರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಧ್ವಜಾರೋಹಣ

ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ದಿನದಂದು ರಾಜ್ಯಗೀತೆಯ ಪಠಣದೊಂದಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರತ್ವದ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರು ಧ್ವಜಾರೋಹಣಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕು.

3. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಈ ಪ್ರಮುಖ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು, ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಲು, ಆನಂದಿಸಲು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಕೋರಲು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾನ್ಸಿ ಡ್ರೆಸ್ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ನೃತ್ಯ, ರಂಗಭೂಮಿ, ಚಿತ್ರಕಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸೇರಿವೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಜೇತರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣಾ ಸಮಾರಂಭವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಧ್ವಜಗಳು, ಥೀಮ್ ಬ್ಯಾಡ್ಜ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪರಿಕರಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಮಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉಪಾಹಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು, ತಿಂಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಊಟಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಆಹಾರ ಮಳಿಗೆಗಳು ಸಹ ಇವೆ.

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ, ವೇದಾಂತು ಈ ಹಬ್ಬದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕೆಲವು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ:

1. "ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವು ಕೇವಲ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುವ ದಿನವಲ್ಲ; ಅದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ದಿನ."
2. "ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಏಕತೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದೆ."
3. "ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಳಿಸುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿದಂತೆ."
4. "ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವು ನಾವು ಕೇವಲ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲ; ನಾವು ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ."

ತೀರ್ಮಾನ

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ನವೆಂಬರ್ 1 ರಂದು ಏಕೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈ ದಿನವನ್ನು ಗೌರವ, ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ರಾಜ್ಯದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಸಮಯ. ಈ ನವೆಂಬರ್ 1 ರಂದು, ಕರ್ನಾಟಕದ ಶ್ರೀಮಂತ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರೋಣ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು! ॐ

ವರ್ತಮಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿದೆ ಪರಿಹಾರ

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.ವಿ.ಕೆ (ವಿರುಪಾಪುರ)

ಈ ಜಗತ್ತು ಅನೇಕ ಮತ–ಪಂಥಗಳ ಆಗರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭರತ ಖಂಡದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು 'ಸನಾತನ ಧರ್ಮ' ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಎಂದರೇನು? ಸನಾತನ ಎಂಬ ಪದವು ಶಾಶ್ವತ ಅಥವಾ ಕಾಲಾತೀತ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಪದವು ಕರ್ತವ್ಯ ಅಥವಾ ಸದಾಚಾರ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಥವಾ ಸದಾಚಾರ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅದೊಂದು ವ್ಯಾಪಕ ಶ್ರೇಣಿಯ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಬದುಕಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಸಾರುವ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜೀವನವೇ ಧರ್ಮ, ಧರ್ಮವೇ ಜೀವನ ಎಂಬುದು ಇದರ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿದಂತೆ ಇಡಿಯ ಜಗತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕತೆಯ ಜಂಜಾಟದಿಂದ ನಾವಿಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಉದ್ಯೋಗ, ಆಚರಣೆಗಳು, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸತ್ಯಸಂಧತೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸಹಸ್ರಾರು ವರುಷಗಳಿಂದ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ರೂಢಿ, ಪದ್ದತಿಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಅಯೋಮಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮತನ, ನಮ್ಮ ನಡೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರುಕಳಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇಡೀ ಮನು ಕುಲಕ್ಕೆ ನಡತೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾವಿಂದು ಪುನಃ ಅನುಸರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದೊದಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರಗಳಿರುವುದು ಖಚಿತ.

ಇಂದು ನಾವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪರಿಹಾರಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವಂತಹ ತಾಕತ್ತನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಸ್ಥಿರವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿವೆ. ದಯೆ, ಕರುಣೆ, ಅನುಕಂಪ, ಇಂತಹ ಪ್ರಬಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ

ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹಲವು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಿತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು

ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮಭಾವ

ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತಲೆದೋರಿವೆ. ಧರ್ಮ-ಧರ್ಮಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಇಡಿಯ ವಿಶ್ವದ ಭೂಪಟವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯರನ್ನು ಬರ್ಬರವಾಗಿ ಹತ್ಯೆಗೈದ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಮುಂದೆಯೇ ಇದೆ. ಧರ್ಮದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಹುನ್ನಾರ ನಡೆಯಿಂದ ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿವೆ. ಇಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವೇ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಈ ತುರ್ತು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಜಗತ್ತು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಶಾಂತಿಯುತ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು. ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ತಾನು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅಂತಹ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳ ನಿಜವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿಂದೂ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದು ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವತೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು. ಅಂದಿನ ರಾಜಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾನತೆಯ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ಅದನ್ನೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಳತೆಗೋಲನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸುಪರ್ದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾಲನೆ – ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇಂದು ಜಗತ್ತು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಇಂತಹುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು. ಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವ ಪ್ರಬಲ ಅಸ್ತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ.

ಜೀವ ದಯೆ

ದಯವಿರಬೇಕು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬ ವಚನದ ಸಾಲಿನ ಆದಿಯಾಗಿಯು ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಸದಾಕಾಲ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸುವ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳ ಉಲ್ಲೇಖದಂತೆ ಗೋಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯ ಕಥೆ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಯಾದ ವ್ಯಾಘ್ರದಂತಹ ಮೃಗಕ್ಕೂ ಇರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ತಾಕತ್ತಿನ ತತ್ವಗಳ ಆಗರವೇ ನಮ್ಮ ಈ ಧೀಮಂತ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ.

ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟು

ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಂತಹ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂದಿನ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮಟ್ಟ ಸಾಕಷ್ಟು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂಬಂತೆ ತಾನೇ ತಪ್ಪು ದಾರಿ ತುಳಿದು ತಾನೇ ಮೌಲ್ಯಗಳ ನಾಶಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇಂದು ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಿನ ಗಂಟಿನಂತಾಗುತ್ತಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಪುರುಷರು, ದಾರ್ಶನಿಕರು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು ಶತಶತಮಾನಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಆಗರವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಅಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಾಜ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಬುದ್ಧ, ಬಸವಣ್ಣ, ಶಂಕರ, ರಾಮಾನುಜ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಮಧ್ವರಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾರಿದೀಪಗಳು ಈ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬೆಳಗಿದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗೌರವದ ಸಂಕೇತವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಇಂದು ದುರ್ದೈವವಶಾತ್ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದ ಆದಿಯಾಗಿಯೂ ಇಡೀ ಭೂ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅನೀತಿ, ಅಧರ್ಮಗಳೇ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿವೆ.

ಕರ್ಮ

ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದಿನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಳಿತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವು ವಾಸ್ತವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳು ಮಾತುಗಳು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಆತ್ಮವು ಜನ್ಮದಿಂದ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಾ ಮರುಜನ್ಮದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಚಕ್ರವು ಕೊನೆಗೊಂಡಾಗ ಮೋಕ್ಷವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅಮೋಘ ಸಂದೇಶಗಳು ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಆಯುರ್ವೇದ

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ವಿವಿಧ ಸಸ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯೋಗದಂತೆಯೇ ಆಯುರ್ವೇದವು ಪೂಜ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ವೇದಗಳು ಪ್ರತೀ ಮನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತುಳಸಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ತುಳಸಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಇದು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಂತಹ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದುಃಖದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಹರಡುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಹಾರವು ವರದಾನವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿರುವ ಜನತೆ, ಅವುಗಳ ಅತ್ಯಧಿಕ ಬಳಕೆಯಿಂದ ವಿವಿಧ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಸಹ ಅತ್ಯಂತ ದುಬಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕೈಗೆ ಎಟುಕದಂತಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ತುರ್ತು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಆಯುರ್ವೇದವು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಔಷಧೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇಂದು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ನಮ್ಮ ಆಯುರ್ವೇದ ಮನೆಮಾತಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕಿದೆ ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜನರು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗುರುತಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಗುರುತಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಆಕ್ರಮಣವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ತನದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುವ ಮಂದಿ ತೀವ್ರವಾದ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅಸಮರ್ಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಕೊನೆಗೆ ಖಿನ್ನತೆಯತ್ತ ದೂಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕಿದೆ.

ಪರಿಹಾರವೇನು? : ಕೆಲವು ಬಾಹ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ ಒಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅದರ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ವಾಸ್ತವದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಆತಂರಿಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾನೂನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಭವ್ಯವಾದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ತೃಪಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜೀವನವನ್ನು ತುಂಬಿದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಆಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಳಗೆ ಏಕತೆಯ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ನಾವು ಗುಲಾಮರಾಗಿರಬಾರದೆಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ತನವನ್ನು ತಾವೇ ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಸುಂದರ ಕ್ಷಣಗಳು ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತವೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಿದೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು

ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಧ ಗುರಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆ. ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಎಂದು ಇವುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಮೋಕ್ಷವು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಧರ್ಮವು ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾಮಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀತಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು, ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬನು ನೀತಿಯ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕಾಮವನ್ನು ಪೂರೈಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಡಿಸಬೇಕಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಾಲ್ಕು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಜೀವನದ ಈ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳನ್ನು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಆಶ್ರಮ ಇದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಅವಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳು ಜ್ಞಾನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದವು ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಗುರುಗಳಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವ ಗುರುಕುಲಗಳೆಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಲಾ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮೊದಲ ಹಂತವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಇರುವ ನೀತಿವಂತ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ.

ಅದರ ನಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದ ಮುಂದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳು ಗೃಹಸ್ಥ ಆಶ್ರಮ ಎಂಬ ಜೀವನದ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನೆಯವರು ಮದುವೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು, ಹೀಗಾಗಿ ಜೀವನದ ಇತರ ಎರಡು ಗುರಿಗಳಾದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಕಾಮವು ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂದಿನ ಹಂತವನ್ನು ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಆಶ್ರಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಇದರರ್ಥ ಅಕ್ಷರಶಃ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸನ್ಯಾಸದ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿ, ದೈವತ್ವದ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವಾಗ ತನ್ನ ದೇಹನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣ ಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದು.

ಜೀವನದ ಈ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳು ದೈವಿಕತೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಂಧನದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಹಂತ ಹಂತದ ವಿಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಮಹಾತ್ಮರು ಸಹ ಇದೇ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಸಾಧನೆಗೈದ ನಿದರ್ಶನಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿ ಮುಂದೆಯೇ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಸ್ವಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ತೂಕವುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷರನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮತನವನ್ನು ಸಾರುವ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರ

ಸೂರ್ಯ ಬದುಕಿನ ಚೇತನ. ರವಿಯ ಬೆಳಕಿನಿಂದಲೇ ಜಗವು ಬೆಳಗುವುದು ಮತ್ತು ಸಕಲ ಜೀವ ರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ಒದಗುವುದು. ಅಂತಹ ಸೂರ್ಯ ಮೂಡಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಏಳುವವಳೇ ಮನೆಯ ಒಡತಿ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಂತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮ್ಯಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಃ ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಿಯಂತೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣು ಎಂಬಂತೆ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಸಂಸಾರ ಬೆಳಗುವ ಗುಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಅಂದೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ಗಂಡಸರು ಹೊರಗೆ ದುಡಿದು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿದರೆ, ಹೆಂಗಸರು ಸಂಪತ್ತಿನ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಅಂತಹ ಸಂಪತ್ತಿನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ಹೆಂಗಸಿನ ಬಳಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.
ಆದರೆ ಇಂದು ಬಹುತೇಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಮೊಬೈಲ್ ಹಿಡಿದು ಕೂತರೆ ದಿನ ಕಳೆಯುವುದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬೆಳಗಿನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಮರೆತು ವಾಟ್ಸಪ್, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ಇನ್ಸ್ಟಾಗ್ರಾಂಗಳ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ದುರದೃಷ್ಟಕರ.

ಸಮೃದ್ಧಿ ಸುಜ್ಞಾನ

ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನ್ನದ ಭಾಗ, ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನಕ್ಕಿರುವ ಜಾಗ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮರಸ್ಯ ಇರಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲೇ ತಟ್ಟೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನಾವು ರೈತನಿಗೆ ಹಾಗು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಗೌರವ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಸುಖ ಸಂಸಾರದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಧೀಮಂತ ಧರ್ಮ ತೋರುವ ಸೂಚನೆಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಬೆಳಗಿನ ಶೌಚ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರವೇ, ನಂತರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಕೆಲಸವೇ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಕಾರ್ಯ. ಇದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಗೋಮೂತ್ರ ಮತ್ತು ಗೋಮಯವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವುಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕೀಟನಾಶಕಗಳಂತೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂದೆಲ್ಲಾ ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ ಎಂಬಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಮರು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ರಂಗೋಲಿ. ಅದನ್ನು ರಂಗ ನೀ ಒಲಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುವುದು. ಇದು ಮಹಿಳೆಯರ ಸೃಜನಶೀಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ಕಲೆಯೂ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಲಾವಂತಿಕೆಯನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸಾರಣೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಲಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುವುದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ರಂಗೋಲಿಯ ಬದಲಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟು ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟ, ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಸಂತಸಪಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇನ್ನು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವ ತೋರಣದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಇದೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಮಾವಿನ ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಮರಗಳ ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳು ದ್ಯುತಿ ಸಂಶ್ಲೇಣಾ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಶುಭ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿದಾಗ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಕೊರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ರೂಢಿಯಿದೆ. ಉಳಿದ ಮರಗಳ ಎಲೆಗಳಗಿಂದ ಮಾವಿನ ಮರದ ಎಲೆಯ ತೋರಣಗಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಆಹ್ಲಾದಕರ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ತಾಜಾತನದಿಂದ ಕೂಡಿ, ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾವಿನ ತೋರಣದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳು ತೋರಣದ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಹೆಂಗಸರು ಮನೆಯ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ, ಗಂಡಸರು ಸಗಣಿ ಬಾಚುವುದು, ನೇಗಿಲು ಹೊತ್ತು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯನ ಝಳ ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಮುನ್ನ ಬೆವರು ಸುರಿಯುವಷ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ದೇಹದ ತಾಕತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬದಲು ಸುಖಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಜಿಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟು ಬೆವರು ಸುರಿಸುವ ಜನರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಪುನಃ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಪುನಃ ನಾವುಗಳು ಅದೇ ವೈಭವವನ್ನು ಕಾಣುವ ದಿನಗಳು ದೂರವಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಭೋಜನ ಪದ್ಧತಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆಡೆ ಕೂಡಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಬಡಿಸುವಾಗ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಪಂಕ್ತಿ ಭೋಜನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿ ತಿನ್ನುವ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಸಹ ರೂಢಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಕೈ ತುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ತಿನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕೈ ತುತ್ತು ತಿನ್ನುವಾಗ ತಾಯಿಯ ಮಮತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆದು ಹೆಚ್ಚು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸದೃಢ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಬುತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲೊ ದಣಿವಾಗದ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬಡಿಸುತಿದ್ದ ರೀತಿಯೂ ವಿಭಿನ್ನ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸತಿಪತಿಗಳು ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವೂ

ಸಹ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಾರನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲವೇ ಅಕ್ಕಿ, ರಾಗಿ, ಗೋಧಿ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ಬಳಸಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು ಯಾರೂ ಕೂಡಾ ಬೆನ್ನು ಅಥವಾ ಸೊಂಟದ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಅಥವಾ ಹರ್ನಿಯಾದಂತಹ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಇಂದು ಒರಳು ಕಲ್ಲನ್ನು ಮತ್ತು ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ಶುಭ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಮನೆಯಿಂದ ತಂದು ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಬಳಸುವ ರೂಢಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಈಗಿನ ಕಾಲದಂತೆ ಅಂದು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ವೇಳೆ ವಾರಾನ್ನ ಮಾಡಿ ಆ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬೇಡಿ ತಂದು ತಾವೇ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ, ಮಿಕ್ಕ ಸಮಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಇಂದಿನ ಜಮಾನದ ಮಕ್ಕಳು ಇರುವ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಆತಂಕಕಾರಿ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮತ್ತು ಸುಭಾಷಿತಗಳ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಶಕಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಗೂ ಭಾಗಾಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 2+2 ಕೂಡಲೂ ಸಹ ಬಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗಿರುವುದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೆರಡು ಮೊಬೈಲ್ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಯಾಸ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ತಿರುಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಿದೆ.

ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟ ದೇಶ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ರಾಹುಕಾಲ, ಗುಳಿಕಾಲ, ಯಮಗಂಡಕಾಲಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ರೂಢಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುರಾತನವಾದುದು. ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಸರಿಯಾದ ಮುಹೂರ್ತಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಮಯವನ್ನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಗಳ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೂ ಹೌದು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಡುವದರ ಹಿಂದೆಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಈ ಮೊದಲು ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ಗೋವಿಂದ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಸರಸ್ವತಿ, ಕಮಲ, ವಿಮಲ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಶ್ರೀಹರಿ, ಸುಂದರ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮೂಲಕ ಸದಾಕಾಲ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೀಗ ಮೋನಿ, ಸೋನಿ, ಟಿಟ್ಟು, ಬಿಟ್ಟು ಎಂಬ ಕಾಟಾಚಾರದ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ಎಂದರೆ ಹರಿಕಥೆ, ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳು, ಯಕ್ಷಗಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸಹ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇಂದು ಮಕ್ಕಳು ಸದಾಕಾಲ ಮೊಬೈಲ್ ಮತ್ತು ಟಿವಿ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಅರೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನೂರಾರು ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಆಟಗಳಾದ ಗೋಲಿ ಮತ್ತು ಬುಗುರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಬ್ಬಡ್ಡಿ, ಖೋಖೋ ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮರಕೋತಿ ಮತ್ತು ಈಜು ಜೀವ ರಕ್ಷಕ ಕಲೆಯೂ ಹೌದು. ಕುಂಟೇಬಿಲ್ಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತ ಕ್ರೀಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಚೌಕಾಬಾರ, ಅಳಗುಳಿಮನೆ, ಚದುರಂಗದತಹ ಆಟಗಳು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಚೀನ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಇಂದಿನ ಜಮಾನದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬುಡದಿಂದಲೇ ಕತ್ತರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆಯು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುತ್ತಿದಂತೆಯೇ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಭೂತಿ ಅಥವಾ ಕುಂಕುಮ ಧರಿಸಿ ದೇವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ದೇವರ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಗೀತದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗೂ ಸಹ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವಂತಿತ್ತು. ಇವುಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರಯುತವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲು ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇಂದು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಮನೋರಂಜನಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದುರಂತದ ನಡೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲೂ ಅಡಗಿದೆ ಸನಾತನೆಯ ಬೇರುಗಳು

ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ರಕಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಾರವನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ವೇದಗಳು : ವೇದಗಳು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಗೌರವಾನ್ವಿ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವ ವೇದದ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣಗಳು ತಾತ್ವಿಕ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಇವು ಮನುಷ್ಯನ ನಿತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳನ್ನ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ವೇದಗಳ ಸಾರದಂತೆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಘಟಕಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಐದು ಅಂಶಗಳ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಪಂಚ ನಂಬಿಕೆಗಳೆಂದರೆ :

1. **ಭೂಮಿ :** ಇದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ತತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹಗಳಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಪಂಚ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಚಕ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.
2. **ನೀರು :** ಇದು ದ್ರವತೆ, ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧೀಕರಣವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಜೀವ ನೀಡುವ ಅಂಶವಾಗಿವೆ. ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.
3. **ಬೆಂಕಿ :** ಇದು ಉತ್ಸಾಹ, ಶಕ್ತಿ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ವೇದಗಳ ಸಾರದಂತೆ ಬೆಂಕಿಯು ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲು ಇದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.
4. **ವಾಯು :** ಇದು ಚಲನೆ, ಸಂವಹನ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಉಸಿರು, ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರದ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಇದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಮ್ಮ ಅರಿವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.
5. **ಆಕಾಶ :** ಈ ಅಂಶವು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿ, ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಸಮಯದ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು : ಈ ಪಠ್ಯಗಳು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ತಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವಗಳು ವಾಸ್ತವ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ : ಇದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಅರ್ಜುನನ ನಡುವಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕರ್ತವ್ಯ, ಸದಾಚಾರ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಆಳಕ್ಕಿಳಿದು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿ ಆಗಿದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಬದುಕಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ

- ತಪ್ಪಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದೇ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆ
- ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನವೇ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ
- ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಲು ನಿಸ್ವಾರ್ಥವೊಂದೇ ದಾರಿ
- ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಫಲದಾಸೆಯಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು
- ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕರ್ಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ
- ಮೊದಲು ನೀನು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೋ
- ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಭಗವಂತ ಅವತಾರ ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ.

ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ : ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳಾದ ಇವು ನೈತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಸಹ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾರುವ ಭಾಗವಾಗಿವೆ.

ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆಗಳು

ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇವು ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ.

ಯೋಗ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ : ಇವು ಮಾನವನ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯಕರ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಕ್ರಮಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ತನ್ನೊಳಗೆ ಅಡಗಿರುವ ಬಲವಾದ ಪ್ರಭೆ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇವು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಪೂಜೆ : ಇದು ಒಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಬ್ಬಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು : ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಹಲವು ಹಬ್ಬಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ಆಚರಣೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಇವು ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ ಸಮುದಾಯದ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ಕಾಪಾಡುವ ಅಂಗಗಳಾಗಿವೆ. ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪರಸ್ಪರ ಬಾಂಧವ್ಯ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳು : ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಅಪಾರ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕಿದೆ.

ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಐದು ನಿಯಮಗಳು

ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಜೀವನದ ಐದು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ತಪಸ್ಸು, ದಾನ, ಅರ್ಜವ, ಅಹಿಂಸಾ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ಇವುಗಳು ಗುಣಾತ್ಮಕ ತತ್ವಗಳಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯುವ ಪರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ನಂತರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ದಾನವು ಇತರರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡುವ ಸಹಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವವು ಸಕಲ ಚರಾಚರಗಳಿಗೂ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂಕುಲವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನುಅರ್ಜವ ಎಂದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ನೇರ ನುಡಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ಎಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಸತ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಸದಾಕಾಲ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ನಡೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಐದು ಅಂಶಗಳ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸಮತೋಲಿತ, ಪೂರೈಸುವ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು.

ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇದೊಂದು ಬದುಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಸಕಲ ಅನುಭವಗಳ ಸಾರವೇ ಇದಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮವೇ ಜೀವನ, ಜೀವನವೇ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅನಾದಿ ಕಾಲದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಆಚರಣೆಗಳು ಈ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವುಗಳು ಸಂತೃಪ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಗುರು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯ.

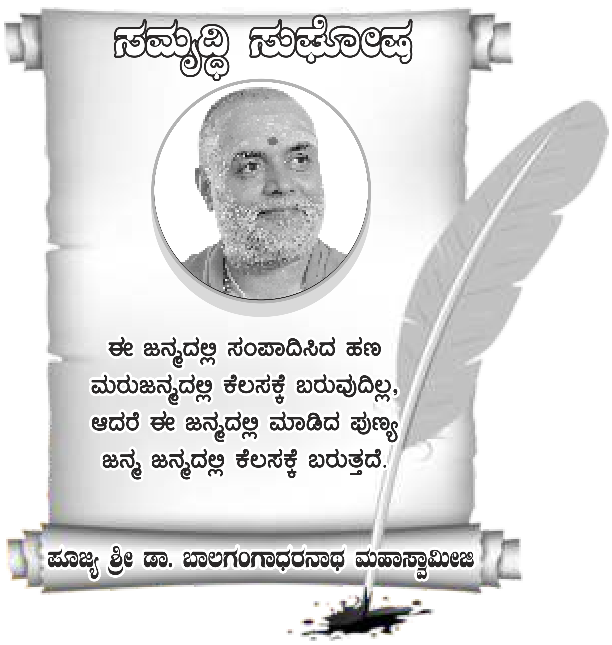

ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ

ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ದಿನ ನವೆಂಬರ್ 14 ಮಕ್ಕಳ ದಿನ

ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಪ್ರಧಾನಿ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರ ಜನ್ಮದಿನದಂದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನವೆಂಬರ್ 14 ರಂದು ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನದಂದು, ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ದಿನದಂದು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ರಜಾದಿನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮೇಳವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತವೆ.

ಇತಿಹಾಸ

ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತ್ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ನೀಡಿದ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಅವರ ಜನ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ, ನವೆಂಬರ್ 14 ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿಯ " ಚಾಚಾ ನೆಹರು " ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮೀಸಲಾದ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರು, "ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ನಾಳಿನ ಭಾರತವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ವಿಧಾನವು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ."

ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ದಿನಾಂಕ. 1956 ರಿಂದ, ನಾವು ಈ ದಿನವನ್ನು ನವೆಂಬರ್ 20 ರಂದು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆ ದಿನವನ್ನು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯು ವಿಶ್ವ ಮಕ್ಕಳ ದಿನವೆಂದು ಆಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 1964 ರಲ್ಲಿ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರ ಮರಣದ ನಂತರ, ಅವರ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ದಿನವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ, ಅವರ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ನವೆಂಬರ್ 14 ರಂದು ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕೃತ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ, ಭಾರತವು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನವೆಂಬರ್ 14, 1957 ರಂದು ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿತು. ನೆಹರೂ ಅವರ ಜನ್ಮ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಆರೈಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನು ಸಹ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನು ಏಕೆ ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಸಮೃದ್ಧಿ ಸುಜ್ಞಾನ

"ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನವನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ತಿನ್ನುವುದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ."

"Earning a morsel of food is not a big deal. But Eating that morsel of food happily with your Family is a big deal."

ಪಂಡಿತ್ ಜವಾಹರ್ ಲಾಲ್ ನೆಹರು ಬಗ್ಗೆ

- ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನವೆಂಬರ್ 14, 1889 ರಂದು ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿಯ ನಾಯಕ ಮೋತಿಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರ ಮಗ.
- ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು.
- ಮಕ್ಕಳೇ ಭಾರತದ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ಮಕ್ಕಳು " ಚಾಚಾ ನೆಹರು " ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು .
- ಸೌಲಭ್ಯ ವಂಚಿತ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ತಮ್ಮ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಇದು ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಮಕ್ಕಳ ದಿನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.
- ಈ ಉಪಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಭಾರತೀಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ (IIT), ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ (AIIMS) ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಂಸ್ಥೆ (IIM) ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.
- ಗಾಂಧಿಯವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಅವರು 1947 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿಯ ನಾಯಕರಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದರು.

ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವ

ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ನೆಹರು ಅವರ ಅಗಾಧ ಕಾಳಜಿ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಅವರನ್ನು " ಚಾಚಾ ನೆಹರು " ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನೆಹರು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರೊಂದಿಗಿನ ಅವರ ನಿಕಟತೆ. ನೆಹರು ಅವರನ್ನು "ಚಾಚಾ ನೆಹರು" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು.

ಮಕ್ಕಳ ದಿನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಬಲವಾದ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ಯುವ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ನೆಹರು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು.

ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಸೇರಿದಂತೆ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ದಿನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯ ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ

ಪಂಡಿತ್ ನೆಹರು ಅವರ ಜನ್ಮ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿನೋದ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳು, ಆಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಂಜಿಸಲು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ್ ನೆಹರು ಅವರ ಕುರಿತು ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಅಥವಾ ನೆಹರು ಅವರಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಥೀಮ್ನಲ್ಲಿ ವೇಷ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವೇದಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ನಾಟಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶಾಲೆಗಳು ಅಥವಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ನಾವು ದೀನದಲಿತ ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಬಹುದು. ನಾವು ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅಥವಾ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗು ತರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ದಾನ ಮಾಡಬಹುದು. ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ, ನಾವು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳು ಯಾವುವು?

- 6–14 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು.
- ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದುರುಪಯೋಗದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ.
- ಸರಿಯಾದ ಬಾಲ್ಯದ ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು.
- ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು ಅಥವಾ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು.
- ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯಯುತ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು.
- ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಘನತೆಯ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಪೂರ್ಣ ರಕ್ಷಣೆ. ॐ

ಸಂಪ್ರೀತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

#66, ಸಂಪ್ರೀತಿ – ಸದನ, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆ, ಮಾಗಡಿ ಟೌನ್, ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆ - 562 120

ದೂರವಾಣಿ : 8971608213. ಇ-ಮೇಲ್ : **sampreethisamruddhi@gmail.com**

ಪತ್ರಿಕೆಯ ಚಂದಾವಿವರ

10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ. 2000/– (ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಗಳು),
05 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ. 1000/– (ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಗಳು)
02 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ. 500/– (ಐದು ನೂರು ರೂಗಳು)

ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ : Publisher Sampreethi Samruddhi monthly magazine,
ಅಥವಾ ಗೂಗಲ್ ಪೇ ಸಂಖ್ಯೆ : 98455 65696 ಮೂಲಕ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬಹುದು.
ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : 8971608213

ಗುರಿ ಸಾಧನೆ

ಸಂಕಲ್ಪ ನಮ್ಮ ಮನೋವ್ಯಾಪಾರದ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ರೂಪ. ಏನಾದರೊಂದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಬಯಕೆಗೆ ಮೂರ್ತರೂಪ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ದೃಢತೆ ಈ ಸಂಕಲ್ಪದ ತಳಹದಿ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂಕಲ್ಪವಿಲ್ಲ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಮೂಡಿಬರದ ಹೊರತು, ಸಾಧನೆಯ ನಿಶ್ಚಿತ ರೇಖಾಚಿತ್ರ ನಮ್ಮೆದುರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಧಾರಣ ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ತುಸು ಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಸಂಕಲ್ಪ, ಕಾರ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಿನಚರಿಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಸಾಗುವಂತಹದು. ಆದರೆ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂಬುದು ಆಗಲೇಬೇಕೆಂಬ, ಆಗಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟ ಮಹದಿಚ್ಛೆಯ ಮನೋನಿರ್ಧಾರ, ಇದರಲ್ಲೊಂದು ತುಡಿತವಿದೆ, ಸಾಹಸಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದೆ. ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಶಿಸ್ತಿನ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲನಿರ್ಬಂಧದ ಆಯಾಮ ಕೂಡ ತಾನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದರಾಯಿತು. ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಉಡಾಫೆಯ ಬಗೆ ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿಯ ಶತ್ರು, ಇಲ್ಲೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ಬಹು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಜೀವನದ ಮೂಲದ್ರವ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬೆರೆಯುವ, ತನ್ನತನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಛಾಪೊಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಕಲ್ಪದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಜಕುಲದ ಅದಮ್ಯ ಸಾಧನಾಶಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಸಂಕಲ್ಪದ ರೀತಿನೀತಿಗಳ ಅಪಾರ. ಒಂದರ ಬಣ್ಣ ಇನ್ನೊಂದರಂತಿಲ್ಲ, ಒಂದರ ಸೊಗಸು ಮತ್ತೊಂದರಂತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂಕಲ್ಪದ ಹಿಂದಿನ ಬುದ್ಧಿ ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾಗಿರಲೂ ಸಾಧ್ಯ. ಅಂತಹದನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪವೆನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ದುರ್ಬುದಿ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಕಾರಮನೋವೃತ್ತಿ ಎಂದರೂ ಅದೀತು! ದುಶ್ಯಾಸನನಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನಭಂಗ ಪ್ರಕರಣ ಇಂತಹ ಕುತ್ಸಿತ ಶರಸ್ವಭಾವದ , ದುರ್ಗುಣ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸವೇನೊ!

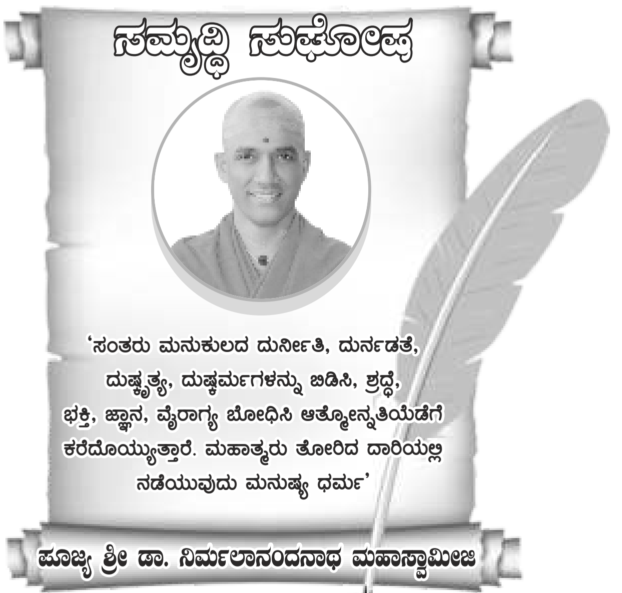

ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುವೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಏಕಲವ್ಯನದು ನಿಜವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅನೃತೆ ನುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಧರ್ಮರಾಯನ ನಿಲುವು ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೊಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ತಂದೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನೆದುರು ಜೀವನದಪಾಯದಂಚಿನಲ್ಲೂ ಭಗವಂತನ್ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ನಿಶ್ಚಲಬುದ್ಧಿ ಸಂಕಲ್ಪದ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನ, ಕರ್ಣನ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವವಿರಬಹುದು, ದಧೀಚಿಯ ಪರೋಪಕಾರಗುಣವಿರಬಹುದು, ಶಬರಿಯ ರಾಮಪ್ರೀತಿ ಅದಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಹೋದರಪ್ರೇಮ ಇದಿರಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲ ಸಂಕಲ್ಪ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ರೂಪತಾಳಿದ ಸುಂದರ ಭಾವಸೌಧಗಳು. ॐ

ಅಂತರಂಗದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ

ಕನಕದಾಸರು

ಡಾ. ಗುರುರಾಜ ಪೋಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ (ಪ್ರಣವ)

ಇಂದಿನ ಭಾರತೀಯ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯ ದುರ್ದೈವವೆಂದರೆ ಸಂತರನ್ನು, ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಅವರವರ ಜಾತಿ ಮತಗಳ ಸೀಮಿತ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಇರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪೂಜನೀಯರನ್ನಾಗಿಸಿಬಿಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಥೀಕರಣಗೊಂಡ ಅನೇಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸಪರಂಪರೆಯೂ ಒಚಿದು.

ಕನಕದಾಸರು ಪ್ರಾಂತೀಯ ನಾಯಕನೊಬ್ಬನ ಮಗನಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ, ಶಿಷ್ಯಗಣದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿ ಬೆಳೆದವರು. ಒಬ್ಬ ಅನುಭವಿ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕೊಡುಗೆ ಅನನ್ಯವಾದುದು. ಅವರ 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯ ಮೂಲಕಥಾವಸ್ತು ಕೃಷ್ಣಚರಿತೆಯಾದರೂ ಅವರು ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರ ವಿಜಯನಗರವನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಯರನ್ನು. ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಾಗ ಅವರು ವಿಜಯನಗರದ ವೈಭವವನ್ನೇ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗುವ ಯುದ್ಧಗಳೆಲ್ಲ ವಿಜಯನಗರದ ಕದನಗಳೇ. ದಣ್ಣಾಯಕ ಕನಕನ ನೆನಪಿನ ತರಂಗ ಕವಿಕನಕನ ಮೂಲಕ ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಾಯಿತೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ವಾಣಿಜ್ಯವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅವರು ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ಹೀಗೆ: 'ಓರಂತೆ ಮರಕಾಲರು ಹಡಗಿನ ವ್ಯವಹಾರದಿ ಗಳಿಸಿದ ಹಣವಭಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ತೂಗುವರು ಬೇಡಿದರೆ ಕುಬೇರಂಗೆ ಕಡವ ಕೊಡುವರು'ಕುಬೇರನಿಗೂ ಸಾಲ ನೀಡುವ ಮಟಕ್ಕೆ ಬೊಕ್ಕಸ ಬೆಳೆಸಿದರೆಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಮಾಪಕವನ್ನೇ ಎತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಕನಕರು!ಇದು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೂ ಅನ್ವಯ, ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯ. ಒಂದು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ಅದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದಿಡಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ.

ಕನಕದಾಸರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ರಮ್ಯವಾದ ಚಿತ್ರಣ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಅವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಪರಿಕಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಭಕ್ತರು, ದಾಸರು ಪವಾಡಪುರುಷರೂ ಆದ ಕನಕದಾಸರಿಗಿಂತ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

'ಆತನೊಲಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ಯಾತರ ಕುಲವಯ್ಯಾ?' ಎನ್ನುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಮುಖಿ ಕನಕರು ಇಹದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, 'ನಾವು ಕುರುಬರು, ನಮ್ಮ ದೇವರು ಬೀರಯ್ಯ, ಕಾವ ನಮ್ಮಜ್ಜ ನರಕುರಿ ಹಿಂಡುಗಳ' ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ದೈವದರ್ಶನದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಉದ್ಗರಿಸುವುದು ಹೀಗೆ: ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ನಾ ತಂಡ ತಂಡ ಹಿಂಡು ದೈವ ಪ್ರಚಂಡ ರಿಪು ಗಂಡ ಉದ್ದಂಡ ನರಸಿಂಹನ'. ಭಾಷೆ ಸರಳವಾದರೂ ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಅದನ್ನು ಗಡುಸಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೌಶಲವನ್ನು

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯಲ್ಲಿನ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ 'ನಳಚರಿತ್ರೆ'ಯಲ್ಲಿನ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ, ತರಂಗಿಣಿಯ ಇಂದ್ರಿಯಕೇಂದ್ರಿತ ಶೃಂಗಾರ ನಳಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಕಗೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಕರುಣರಸವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: '... ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಸೆರಗಿನೊಳಿರಿಸಿ ಕಂಬನಿಯ ಜೋಕೆಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತೊಡೆಯೊಳನೇಕ ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆಂದ... ಎನ್ನುವಾಗ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಸನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕಂಬನಿಯನ್ನೊರೆಸಿದುದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ 'ಸೆರಗಿನೊಳಗಿರಿಸಿ ಕಂಬನಿಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಕವಿಕನಕ.

ಮನುಷ್ಯಸಂವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಕವಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಯಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಮನಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ,'ಬಿದಿರ ಮೆಳೆ ಧಗಧಗಿಸೆ ಘನ ಹೆಬ್ಬಿದಿರು ಛಟಛಟಿರೆನಲು ಉರಿಯೊಳು ಕದಳಿಗಳು ಸಿಮಿಸಿಮಿಸೆ ತರುಗಳನರುಹಿ ಮೆಳೆಗಳಲಿ ಗದಗದಿಸೆ ಗುಹೆಗಳಲಿ ಮೃಗತತಿ ಬೆದರಿ ಹಾಯ್ದುವು ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲ ಉದುರಿದವು ಗರಿಸಹಿತ ಬೆಂದಾವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ' ಎನ್ನುವಾಗ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚಿನ ನೇರ ಅನುಭವವನ್ನು ಓದುಗನಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಕನಕಕವಿ. ಇವರ 'ರಾಮಧಾನ್ಯಚರಿತೆ' ಕೇವಲ ಅಕ್ಕಿ–ರಾಗಿಯ ನಡುವಣ ಸಂಭಾಷಣೆ ಆಗಿರದೆ, ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಕೆಳವರ್ಗದ ನಡುವಣ ಆಹಾರಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತಿರಸ್ಕಾರ–ಪುರಸ್ಕಾರಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಕನಕದಾಸರು ಭಾವಪ್ರಧಾನ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರಂತೆ ಇವರದೂ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆ. ಇವರ ಕೀರ್ತನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಗೀತಪಾಠವಿಲ್ಲ. ಇವರು ಒಂದು ವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ಕಾವ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿ ಇಂಥ ಹಲವು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿರುವ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಂಡರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಅವರು ಎಂತಿರುವರೋ ಅಂತೆಯೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಕೇಶವನ ನಿಜಕಾಗಿನೆಲೆ.

ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಈ ನಾಡಿನ ಹೆಮ್ಮೆ, ನಮ್ಮ ಕನಕದಾಸರು. ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡದೇ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಲು ತಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದವರೆದುರಿಗೆ ಅದೇ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರನ್ನೇ ತನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಿಡದವರು ಬೆರಗಿನಿಂದ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರು. ನಾಡಿನ ಭಕ್ತಿ ಪಂಥವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ವೈಚಾರಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸಂದೇಶ ನೀಡಿದಂಥ ದಾಸ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿವರು. ಭಕ್ತಿಯ ಹಸಿವನ್ನು ಒಡಲಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು.

ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದಾಕ್ಷಣವೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವವರು ಕನಕದಾಸರು ಮತ್ತು ಪುರಂದರ ದಾಸರು. ಇವರು ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು. 1509ರಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಾಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕುರುಬ ಜನಾಂಗದ ಬಚ್ಚಮ್ಮ–ಬೀರಪ್ಪನವರ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿ, 1609ರಲ್ಲಿ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಬಯಲಾದ ಶತಾಯುಗಳಿವರು. ಏಕೋ ಏನೋ ಕನಕರು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಾಡಿದರು. ಅವರ ಕುರಿತು ಚಿಂತನ ಮಾಡಿದ್ದರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಫಲಿತ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಅಗಾದತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ.

"ಎಲ್ಲಾರು ಮಾಡುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ, ಗೇಣು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ" ಎಂಬುದು ಕನಕರ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ವೇಗದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹ ಬುದ್ಧಿಯ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೂ, ಗಳಿಸಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಬೇಕೆಂಬ ತವಕದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಹತಾಶನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಎಂಬುದರನ್ನು ಅರಿತಾಗ ಖಂಡಿತ ಆತ ಸರಳತೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸರಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದುರಾಶೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದುರಾಶೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸದೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕಾಯಕ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತಾನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪರೋಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಬದುಕಬಲ್ಲ. ಹೀಗಾದಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಆದರ್ಶಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿಯ ತಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸರಳತೆಯಿಂದ ಬದುಕುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇವಲ ಅವರ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ನಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಕನಕದಾಸರು ಅಂದಿನ ಪಟ್ಟಭದ್ರರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೌಢ್ಯತೆ, ದೇವರ ಕುರಿತಾದ ಕಲ್ಪಿತ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ವರ್ಗಬೇದ, ಜಾತಿಬೇದ, ಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಸ್ವರ್ಗ–ನರಕಗಳ ಅವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗುರುಗಳಾದ ವ್ಯಾಸರಾಯರೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು "ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದು ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಪ್ರಕರಣವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಕನಕ ಮಾತ್ರ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನದೇ 'ನನಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೇವರಿದ್ದಾನಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅಣು ಅಣುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅದ್ಭುತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬಾಲಕ ಕನಕನಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಅಂದೇ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಇದೇ ಕನಕ ದೇವರೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕಲ್ಲು, ಲೋಹ, ವಸ್ತು, ಮಣ್ಣುಗಳ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಆತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಆತ್ಮಗಳು ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೇತನವಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ಜೀವಾತ್ಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜೀವಿಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಂಶ ಇರುವಾಗ ಯಾರು ಮೇಲು ಯಾರು ಕೀಳು? ಇದು ಕನಕರ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಕನಕರ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸಮಾನತೆ, ವರ್ಣ/ವರ್ಗ ಬೇಧದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೋವಿನ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ, ಆ ಧ್ವನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಆಡುಭಾಷೆಯ ಜನಪದೀಯ ಶೈಲಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಪಕ್ಕಾ ಆಡು ಮಾತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಜನಪದದ ಜೀವದ್ರವ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಂಚೂರು ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ರಚಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂದೇಶಗಳು ಜನಮಾನಸವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. "ಆತ್ಮ ಯಾವ ಕುಲ, ಜೀವ ಯಾವ ಕುಲ"? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಾಡಿ ಕೋಮುದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ತುಪ್ಪ ಸುರಿಯುವ ದುರಳ ಮನಸ್ಸಿಗರ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜೀವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಕುಲ ನಿಮಗೇಕೆ? ಈ "ಕುಲ"ಎಂಬುದು ಬೇಕೆ? ಎಂಬುದು ಕನಕರ ಕನಿಕರದ ಕೂಗಾಗಿದೆ. ಕುಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವವರಿಗೆ "ಕುಲ ಕುಲ ಕುಲವೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಕುಲದ ನೆಲೆಯನೇನಾದರೂ ಬಲ್ಲಿರಾ?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೂಲಕ ಜಾತೀಯತೆಯ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವದಿಂದ ಹೊರ ತಂದು ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆಯ ಮಾನವೀಯತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮತಾ ಭಾವವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಭಾವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ತರವುದೇ ಕನಕರ ಒಡಲ ಹಸಿವಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಅವರ ಅಳಲು ಮತ್ತು ತಲ್ಲಣವೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ದ ರಚನೆಯಾದ ರಾಮಧಾನ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ರಾಗಿಯ ಮೂಲಕ ಬಿಂಬಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಬಡವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ರಾಗಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರಮಿಕರ ಆಹಾರದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಚಿಂತನೆಯ ವಿಶಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ, ನಳ ಚರಿತ್ರೆ, ಹರಿಭಕ್ತ ಸಾರ... ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಠಿಯ ಮೂಲಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೂವಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದು ತಮ್ಮದೇ ದಾಸ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. "ದಾಸ–ದಾಸರದಾಸಿಯರ ಮಗ ನಾನು, ಸಾಸಿರ ನಾಮದೊಡೆಯ ರಂಗಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಶಂಕರದಾಸರ ಮನೆಯ ಮಂಕುದಾಸಯ್ಯ ನಾನು, ಬೊಂಕದಿ ಬಾಗಿಲನ ಕಾಯುವ ಬಡದಾಸ ನಾನಯ್ಯ ಕಾಳಿದಾಸರ ಮನೆಯ ಕೀಳು ದಾಸಯ್ಯ ನಾನು" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಉನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲೋ ದೂರದ ಸಂಬಂಧವೂ ಆಗದಂಥ ಉನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಉನ್ನತಿಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕನಕರ ಗುರುಗಳೊಮ್ಮೆ "ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ" ಎಂದಾಗ "ನಾನು" ಹೋದರೆ ಹೋದೇನು ಎಂಬುದು ಕನಕರ ಮಾರ್ಮಿಕ ಉತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಕನಕ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾನಂತೆ ಎಂಬ ಕುಹಕದ ಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕನಕರ ದೃಷ್ಠಿಯೇ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂದರೆ ನಾನೆಂಬ

ಅಹಂಕಾರವಾಗಿದೆ. ಆ ಅಹಂಕಾರ ನನ್ನಿಂದ ಹೋದರೆ ಸ್ವರ್ಗ ನನಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕನಕರ ನಿಲುವು ಗಮನಿಸಿದರೆ "ತಲೆ ತುಂಬ ಕಲಿಯೋಣ, ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನುಡಿಯೋಣ, ತಲೆಬಾಗಿ ನಡೆಯೋಣ" ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂಥ ಮಹಿಮರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

"ಕನಕನ ಕಿಂಡಿ"ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನನಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕನಕರು "ನೀ ಮಾಯೆಯೊಳಗೋ ನಿನ್ನೊಳು ಮಾಯೆಯೋ, ನೀ ದೇಹದೊಳಗೋ ನಿನ್ನೊಳು ದೇಹವೋ" ಎಂಬ ತಮ್ಮ ದಾಸವಾಣಿಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗಳ ಭೌತಿಕ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆ ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಂಶವಾದ ಜೀವಾತ್ಮ ಇವೆರಡೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮಾಗಮಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಠ ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲಕ ಕನಕರು ತಮ್ಮ ದೇಹವೇ ದೇವಾಲಯವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡ ಅವರು ಉಡುಪಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ(ಮೂರ್ತಿ) ನನ್ನು ದರ್ಶಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಶೆ ಅವರಿಗೇಕೆ ಬಂತೋ? ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ನನಗನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಕನಕನ ಕಿಂಡಿಯ ಭೌತಿಕತೆಯ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಿಂತ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ವೈಚಾರಿಕ ತತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡ ಕನಕರಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿವಾದಿಗಳ ವಿರೋಧದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲೇಬೇಕೆಂಬ ತವಕ ಖಂಡಿತ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದವರ ಹತ್ತಿರವೇ ದೇವರು ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರದಂತಿರುವ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿವಾದಿ ಮನಸ್ಥಿತಿಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಕನಕರ ಭಕ್ತಿಯ ಕೂಗಿಗೆ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿವಾದಿಗಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಗೋಡೆಗೆ ಕಿಂಡಿಯಾಗಿಸಿ, ಆ ಕಿಂಡಿಯ ಮೂಲಕ ಕನಕರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗಿಂತ ಕನಕನ ಭಕ್ತಿ ದೊಡ್ಡದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ತಿರುಗುವಿಕೆ ಕನಕರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಉನ್ನತ ಜಾತಿಯವರ ತೋರಿಕೆಯ ಭಕ್ತಿಗಿಂತ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟವರ ನೈಜ ಭಕ್ತಿಗೆ ಆ ದೇವರೇ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಲ್ಪಮತಿಗಳ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಠಿಸಿದ್ದು ಅದೇ ದೇವರು/ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನೆ? ಆತನಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲು ಕೀಳು ಭಾವವಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರೆ "ದೇವರಿಗೆ ಕುಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಕುಲ ವಿದ್ದವರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ದೇವರಿಲ್ಲ". ಕುಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶವಾದಿಗಳು ಸೃಷ್ಠಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಪೆಡಂಭೂತ. ದೇವರನ್ನು ಇಂಥವರೇ ದರ್ಶಿಸಬೇಕು, ಇಂಥವರೇ ಮುಟ್ಟಬೇಕು, ಇಂಥವರೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು... ಎಂಬೀ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಟ್ಟಳೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವಕಾಶವಾದಿಗಳ ಕುತಂತ್ರವೆಂಬುದು ಅಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕನಕರು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ "ಕನಕನ ಕಿಂಡಿ"ಯ ಮೂಲಕ ಅಂದೇ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಮಗಿಂದಿಗೂ ಈ ತತ್ವ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ಕನಕರು ಈ ಭೂಮಿಯಂತರಾಳದೊಳಕ್ಕೂ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು, ವರ್ಗಬೇಧವನ್ನು, ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ತಮ್ಮ ನುಡಿ ಮತ್ತು ನಡೆಗಳಿಂದ ಇದೇ ನೆಲದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹಸಿವನ್ನು, ನೋವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಸಿವು, ನೋವೆಂದೇ ಸಂಕಟಪಡುವಂಥ ದಾಸ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು. ಉಡುಪಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕನಕನ ಕಿಂಡಿಯತ್ತ ಹೊರಳುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಜಾತೀಯತೆಯಿಂದ ಜಾತ್ಯಾತೀತೆಯತ್ತ ತಿರುಗಿದ್ದರ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕನಕರು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹರಿಕಾರರಾಗಿ ಸಮಾನತೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂತಿರುವ ದಾಸ ಬದುಕಿನ ಸರಳತೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕುವ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾಗಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಕಣ್ತೆರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆಂದು ಒಡಲೊಳಗಿನ ದೇವನ ಹಸಿವಿದ್ದವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನಿತ್ತು ಅವರೊಳಗೇ ಇರುವ ದೇವರನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರುವ ಮೂಲಕ ಒಡಲಳಲನ್ನು ತಣಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಬಯಲಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ಥಾವರದೊಳಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ॐ

ಮನೆ ಮದ್ದು :

ತಲೆಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಮಸಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಕೂದಲು ಉದುರುವುದು, ಬೇಗನೆ ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರಿಹಾರ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ದಿನ

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ದಿನ ನವೆಂಬರ್ 26

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ಭಾರತದ ಜನರನ್ನು ಆಳುವ ಸರಕಾರದ ಮೂಲ ರಚನೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂವಿಧಾನವು 9 ಡಿಸೆಂಬರ್ 1947 ರಿಂದ 26 ನವೆಂಬರ್ 1949ರ ಮಧ್ಯ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಯಿಂದ ರಚನೆಗೊಂಡು, 26 ಜನವರಿ 1950 ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜನವರಿ 26 ರಂದು ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ ಮಹತ್ವ

- ಸಂವಿಧಾನವು ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಆಳುವ ಸರಕಾರದ ಮೂಲ ರಚನೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಾರ್ಯಾಂಗ, ಶಾಸಕಾಂಗ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನವು ಪ್ರತಿ ಅಂಗದ ಅಧಿಕಾರದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಖಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
- ವಿಭಿನ್ನ ಅಂಗಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಜನತೆ ಹಾಗೂ ಸರಕಾರದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನವು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸರಕಾರವು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ದೇಶದ ಗುರಿಗಳು – ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಮಾಜವಾದ, ಜಾತ್ಯತೀತತೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಗ್ರತೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸ

- ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧವು ಮೇ 9, 1945 ರಂದು ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು. ಅದೇ ವರ್ಷದ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸರಕಾರವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಹೊಸ ಸರಕಾರವು ತನ್ನ ಭಾರತೀಯ ಧೋರಣೆ (ಇಂಡಿಯನ್ ಪಾಲಿಸಿ)ಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ, ಸಂವಿಧಾನದ ಕರಡನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.
- ಮೂವರು ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಂಡವೊಂದು, ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ, ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಈ ತಂಡವನ್ನು 'ಸಂಪುಟ ಸಮಿತಿ' (Cabinet Mission) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು.
- ಸಂವಿಧಾನದ ರೂಪುರೇಷೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ ಈ ಸಮಿತಿಯು, ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ 296 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು 1946 ರ ಜುಲೈ – ಅಗಸ್ಟ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಗಿದವು. ಆಗಸ್ಟ್ 15, 1947 ರಂದು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಭೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಸಮಿತಿಯು ಡಿಸೆಂಬರ್ 9, 1946 ರಂದು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು.

ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆ

- ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆ.
- ಭಾರತದ ಜನತೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಭೆಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಆ ಸಭೆಗಳು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸಿದರು. ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರ ಧಾರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.
- ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರೂ, ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್, ಸರ್ದಾರ್ ಪಟೇಲ್, ಮೌಲಾನಾ ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಝಾದ್ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಮುಖರ್ಜಿ ಇವರುಗಳು ಸಭೆಯ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೂವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರು.
- ಆಂಗ್ಲೋ–ಇಂಡಿಯನ್ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಫ್ರಾಂಕ್ ಆಂಟನಿ ಅವರೂ ಪಾರ್ಸಿ ಜನರನ್ನು ಎಚ್.ಪಿ.ಮೋದಿ ಅವರೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಆಂಗ್ಲೊ–ಇಂಡಿಯನ್ನರ ಹೊರತಾದ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ ಖ್ಯಾತ ಕ್ರೈಸ್ತರಾದ ಹರೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್ ಮುಖರ್ಜಿಯವರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಇದ್ದರು.
- ಸಂವಿಧಾನ ತಜ್ಞರಾದ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ, ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, ಬಿ.ಎನ್.ರಾವ್ ಮತ್ತು ಕೆ.ಎಂ.ಮುನ್ಷಿಯವರೂ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯ್ಡು ಮತ್ತು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಂಡಿತ್ ಪ್ರಮುಖ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಡಾ. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸಿನ್ಹಾರವರು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಯ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.
- ನಂತರ, ಡಾ.ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಕರಡು ಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು. ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಎರಡು ವರ್ಷ 11 ತಿಂಗಳು 18 ದಿನಗಳ ಕಾಲದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 166 ದಿನ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿತು. ಈ ಸಮಾವೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಹಾಗು ಪತ್ರಕರ್ತರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಿತ್ತು.

ಕರಡು ಸಮಿತಿ

- 1946 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಸಂವಿಧಾನ ಸಭೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿ ಬಿ.ಎನ್.ರಾವ್ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಸಂವಿಧಾನದ ಅದರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಅವರು ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು 1948 ರ ಫೆಬ್ರುವರಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಆರಂಭಿಕ ಕರಡು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದರು.1946 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಕರಡನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ, ರಾವ್ ಅವರು, ಅಮೇರಿಕಾ, ಕೆನಡಾ, ಐರ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಈ ಕರಡ ಅನ್ನು 26 ನವೆಂಬರ್ 1949 ರಂದು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಸಭೆಯಿಂದ ಚರ್ಚಿಸಲಾಯಿತು, ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು.
- ನರಸಿಂಗ ರಾಯರು (ಬಿ.ಎನ್.ರಾವ್) ಸರಕಾರ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಕರಡು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 243 ವಿಧಿಗಳೂ 13 ಅನುಚ್ಛೇದಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅದ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನ ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ, ತಿದ್ದುವ, ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತು. ಬಿ.ಎನ್.ರಾವ್ ಬರೆದ ಮೂಲ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಂತರ ಹಲವು ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು, ಕೆಲವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅದು ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ 315 ವಿಧಿಗಳೂ 8 ಅನುಚ್ಛೇದಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಕೊನೆಗೆ ಸಂಸತ್ತಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಧಿಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 395ಕ್ಕೇರಿತು.

ಆಶಯಗಳ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ(ಧೇಯಗಳ ನಿರ್ಣಯ)

ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರುರವರು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರುರವರು ತಮ್ಮ ಆಶಯಗಳ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ :

1. ಭಾರತವು ಸ್ವತಂತ್ರ, ಸಾರ್ವಭೌಮ, ಗಣರಾಜ್ಯ.
2. ಭಾರತವು ಹಿಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತದ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತವನ್ನು ಸೇರಬಯಸುವ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ.
3. ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ಸೇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸ್ವಾಯತ್ತ ಘಟಕಗಳಾಗಿದ್ದು ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಬಲ್ಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ .
4. ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಭಾರತದ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂವಿಧಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕರಣಗಳು ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ದೊರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ;
5. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ನ್ಯಾಯ; ಕಾನೂನಿನ ಮುಂದೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು, ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸದಾಚಾರದ ಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾತು, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಭಕ್ತಿ, ಆರಾಧನೆ, ಉದ್ಯೋಗ, ಸಂಗ–ಸಹವಾಸ ಮತ್ತು ಕೃತ್ಯಗಳ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಆಶ್ವಾಸಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತಿವುಗಳು ಒದಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ;
6. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ, ದೀನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಳು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ;

ಪೀಠಿಕೆಯ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ನಿರೂಪಣೆ

ಸಾರ್ವಭೌಮ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ಎಂದು. ಭಾರತವು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ. ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿದೇಶೀ ಶಕ್ತಿಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಮುಕ್ತ, ಜನರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸರಕಾರ ಕಾನೂನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜವಾದಿ ಪದವು ಪೀಠಿಕೆಗೆ 1976 ರಲ್ಲಿ 42ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯ ಅರ್ಥ, ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ಲಿಂಗ, ಭಾಷೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆಯ ಅರ್ಥ ಭಾರತ ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಆರ್ಥಿಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜೀವನಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ತತ್ವಾರ್ಥ ಒಂದು ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ಮಿಶ್ರ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸರಕಾರವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಜೀತಪದ್ಧತಿ ನಿವಾರಣೆ, ಸಮಾನ ಭತ್ಯೆ ಮಸೂದೆ ಮತ್ತು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ನಿಷೇಧ ಮಸೂದೆ ಸೇರಿವೆ.

ಜಾತ್ಯತೀತ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪೀಠಿಕೆಗೆ 1976ರ 42ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹನೆ. ಭಾರತವು ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕೃತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಆಚರಿಸುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಸರಕಾರವು ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದ ಪರ ಅಥವಾ ವಿರುದ್ಧ ನಿಲುವನ್ನು ತಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಕಾನೂನಿನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರೀ ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದ ಆಚಾರ–ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಸರಕಾರ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಜಾತ್ಯತೀತತೆಯು ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಅಂಗ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದ ಭಾರತ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೇಂದ್ರ, ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸರಕಾರವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮತಾಧಿಕಾರದ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲಕ ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ 18 ವರ್ಷಗಳ ವಯೋಮಿತಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳು ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ಮತ, ಲಿಂಗ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟದ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಗಣತಂತ್ರವು ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ದವಾದದ್ದು. ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಸ್ತರು ವಂಶ ಪಾರಂಪರೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜೀವಮಾನದವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವವರೆಗೆ ನೇಮಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಗಣತಂತ್ರ ಎಂದರೆ " ಒಂದು ರಾಷ್ಟದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಗಣತಂತ್ರ" ಎನ್ನುವರು. ॐ

ಮನೆ ಮದ್ದು :

ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಚಮಚದಷ್ಟು ಮೆಂತೆ ಕಾಳನ್ನು ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿಡಿ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಯಿಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನ

ಡಾ. ಮೌಲಾನಾ ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ ಅಜಾದ್ ಅವರು ದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಗಳ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನ'

ಮೌಲಾನಾ ಆಜಾದ್ ಅವರ ಜನ್ಮ ದಿನಾಚರಣೆಯಾದ ನವೆಂಬರ್ 11 ರಂದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನಾಂಕವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬದ್ಧತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಕರೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಶಾಲೆಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದ ಇತಿಹಾಸ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದ ಇತಿಹಾಸದ ಬೇರುಗಳು ಮೌಲಾನಾ ಅಬುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಜಾದ್ ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಕ್ರಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ಆಜಾದ್ ಅವರು ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿ, ಅವರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅನುದಾನ ಆಯೋಗ (ಯುಜಿಸಿ) ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು (ಐಐಟಿಗಳು) ಸೇರಿದಂತೆ ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿದರು. ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರವೇಶಸಾಧ್ಯತೆಯ ಅಂತರವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗಿತ್ತು.

ಆಜಾದ್ ಅವರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ 2008 ರಲ್ಲಿ ನವೆಂಬರ್ 11 ಅನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ಶಿಕ್ಷಣವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಬಲವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅವರು ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು.

ಭಾರತವು ಜಾಗತಿಕ ಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರವಾಗುವತ್ತ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲಿನ ಆಜಾದ್ ಅವರ ಗಮನ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. 2008 ರಿಂದ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನವು ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಮೌಲಾನಾ ಅಬುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಜಾದ್ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ

ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮೌಲಾನಾ ಅಬುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಜಾದ್ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉಪಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿದರು.

ಆಜಾದ್ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಲವಾದ ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಭಾರತೀಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು (ಐಐಟಿಗಳು) ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅನುದಾನ ಆಯೋಗ (ಯುಜಿಸಿ) ನಂತಹ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿತು, ಇವು ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಜಾದ್ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಲಲಿತ ಕಲಾ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ನಾಯಕತ್ವವು ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಅವರ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿತು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದ ಮಹತ್ವ

1. **ಮೌಲಾನಾ ಅಬುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಜಾದ್ ಅವರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು :** ಆಜಾದ್ ಅವರ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿವೆ. ಅವರು ಐಐಟಿಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅನುದಾನ ಆಯೋಗ (ಯುಜಿಸಿ) ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಇಂದಿಗೂ ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.
2. **ಸಾಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು :** ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನವು ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೂರದ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷರತೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಬಲೀಕರಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.
3. **ಸಮಾನ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದು :** ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನವು ಸಾಮಾಜಿಕ–ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಾಗಿ ವೈಭವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ, 6 ರಿಂದ 14 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಬಂಧನೆಯು ಅಂತರ್ಗತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ, ಪ್ರವೇಶ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.
4. **ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು :** ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನವು ಅಗತ್ಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಒಂದು ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. 2020 ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ (ಓಇಕ) ಯ ಪರಿಚಯವು ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ದಿನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.
5. **ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು :** ಈ ದಿನವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವತ್ತ ಭಾರತದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಡಿಜಿಟಲ್ ಕಲಿಕಾ ವೇದಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ದೇಶದ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದ ಆಚರಣೆಗಳು

1. **ಪ್ರಬಂಧ ಬರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳು :** ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ವಿವಿಧ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು, ಚರ್ಚೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ.
2. **ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳು:** ಕಲಿಕೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟಗೊಳಿಸಲು, ಹೊಸ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು, ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತು ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳು ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಗ್ರ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

3. **ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು:** ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕೊಡುಗೆದಾರರನ್ನು ಅವರ ಸಮರ್ಪಣೆಗಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ.

4. **ಸಮುದಾಯ ಸಂಪರ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು :** ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಸಂಪರ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಉಪಕ್ರಮಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ತರಗತಿಯ ಹೊರಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ.

5. **ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮ ಅಭಿಯಾನಗಳು :** ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮವು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದಂದು, ವಿವಿಧ ಅಭಿಯಾನಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಜನರು ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಕಲಿಕೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳು, ಸಾಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉಪಕ್ರಮಗಳು

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದಂದು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಹೊಸ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉಪಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನೀತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವತ್ತ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ವಿಭಜನೆಗಳು, ವೃತ್ತಿಪರ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿನ ನಾವೀನ್ಯತೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರಿ ಉಪಕ್ರಮಗಳು:

- **NEP 2020 :** ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು, ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಕಲಿಕೆ, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. NEP 2020 ಅನುಭವದ ಕಲಿಕೆ, ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ.
- **ಡಿಜಿಟಲ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಇ-ಕಲಿಕಾ ವೇದಿಕೆಗಳು :** ಸರ್ಕಾರವು DIKSHA , SWAYAM ಮತ್ತು PM eVidya ನಂತಹ ವಿವಿಧ ಆನ್ಲೈನ್ ಕಲಿಕಾ ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ , ಇದು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.
- **ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಾ ಅಭಿಯಾನ :** ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಹಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದವರೆಗೆ ಸಮಗ್ರ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಅನನುಕೂಲಕರ ಗುಂಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.
- **ಕೌಶಲ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಉಪಕ್ರಮಗಳು:** ಸ್ಕಿಲ್ ಇಂಡಿಯಾದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ವೃತ್ತಿಪರ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ, ಇದು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹೇಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಹುದು?

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದಂದು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಸಾಕ್ಷರತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಹುದು. ಪೋಷಕರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡಬಹುದು.

1. ಪೋಷಕರು ಓದುವುದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು.
2. ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿತ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನವೀನ ಕಲಿಕಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಬಹುದು.
3. ನಿರಂತರ ಕಲಿಕೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ದಿನ

ಸಮಾಜ ಪರಿವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅನನ್ಯ ಕೊಡುಗೆ ---
ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಪಯಣಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಕೆ

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನವೆಂಬರ್ 17 ರಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನದಂದು ನಾವು ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಆದರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಪಾತ್ರ

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪತ್ರಕರ್ತರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಗಣ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಆಲಿಸಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಮಾಹಿತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಕಾನೂನು ಸ್ಥಾನಮಾನ ಏನು?

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಪತ್ರಕರ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಿಧ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ, ಇದು ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನು ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪತ್ರಕರ್ತರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಸವಲತ್ತುಗಳಿವೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಬಹುದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಪತ್ರಕರ್ತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಇವು ಪತ್ರಕರ್ತರು ಎದುರಿಸುವ ವಿವಿಧ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ವೃತ್ತಿಪರ "ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆ" ಅಥವಾ "ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ನಿಯಮಗಳು" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ವೃತ್ತಿಪರ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಸಂಘಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಾರ ಮತ್ತು ಆನ್ಲೈನ್ ಸುದ್ದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಪತ್ರಕರ್ತರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಮಗ್ರತೆ, ತಟಸ್ಥತೆ, ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವು "ಹಾನಿಯ ಮಿತಿ" ತತ್ವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಇದು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಮಕ್ಕಳು, ಅಪರಾಧ ಬಲಿಪಶುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ನಾಗರಿಕರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಆಗುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳೊಂದಿಗಿನ ಕೆಲವು ಸಂವಹನಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತರು ಗೌಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪತ್ರಿಕಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಪತ್ರಕರ್ತರಿಗೆ ಕಾನೂನು ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವು

ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗಲೂ ಗೌಪ್ಯ ಮೂಲದ ಗುರುತನ್ನು ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಗಳ ಕುರಿತು ವರದಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಬಹುದಾದ ಹಲವು ರೀತಿಯ ಸೆನ್ಸಾರ್ಶಿಪ್ಗಳಿವೆ.

20 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು, ಇದು ಚಲನಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರು, ಮಾದರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನರಂಜನಾ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಇತರ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಜನರು ಸೇರಿದಂತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಂತಹ ಗಮನವನ್ನು ಬಯಸುವ ಜನರನ್ನು ಸಹ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಬರವಣಿಗೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನದು ಈಗಾಗಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿಗಳು

- ವಕಾಲತ್ತು ಪತ್ರಕರ್ತರು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನದಂಡಗಳು ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

- ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನ ಫೆಡರಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೂಲಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

- ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಘಟನೆಗಳ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪತ್ರಕರ್ತರು ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

- ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಲೇಖನಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ದೀರ್ಘ ರೂಪಗಳಾಗಿವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನೇರ ಸುದ್ದಿ ವರದಿಗಳಿಗಿಂತ ಶೈಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲೇಖನಗಳು ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ರೇಖಾಚಿತ್ರದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಮುದ್ರಣದ ಮಾದರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಹ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

- ಹೊಂಚುದಾಳಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವು ಪತ್ರಕರ್ತರು ಅನುಸರಿಸುವ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪತ್ರಕರ್ತರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡದ ಜನರನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎದುರಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಪತ್ರಕರ್ತರು ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಮುದಾಯದೊಳಗಿನ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಏರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಂತಹ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಮುದಾಯದೊಳಗಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವು ಅತಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಟೀಕಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ, ಈಗ ನೀವು ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಎಂದರೇನು, ಅದರ ಪಾತ್ರವೇನು, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದರೇನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ದಿನವನ್ನು ಏಕೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು.

Printed by Arvind, Published Edited and Owned by Dr. D.C. Ramachandra, No.66, Doddasomanahalli, Magadi Tq, Bengaluru South Dist. and Printed at Computer World, Near G.T. Mall, Mallige Thota, Magadi Road, Bengaluru - 560 023. **Editor: Dr. C. Nanjundaiah.**

ಸಮೃದ್ಧಿ ಭೈರವ ಭವನ

T.M. ರೋಡ್, ಚುಂಚನಹಳ್ಳಿ, ಶ್ರೀ ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಶ್ರೀ ಭೈರವೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಭುಕ್ತಿ ಸೇವೆ, ಮದುವೆ, ನಾಮಕರಣ, ಆರತಕ್ಷತೆ,
ಭೀಗರ ಔತಣ, ಮುಂತಾದ ಶುಭ-ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

7795808178, 8722127146

Registered with Registrar of News Papers for India No.KARKAN/2018/76081, **Sampreethi Samruddhi,** Nov.- 2025.
License to post without prepayment. License No.**KA/BG/CNA/119/2025-2027,**
Date of publication: **28.10.2025.** Posted at **Magadi Sub Post Office-562120** on **29th** of every month

ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ
ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ದಿನ

ನವೆಂಬರ್ 14

ಮಕ್ಕಳ ದಿನ

To,

If undelivered please return to :
The Editor
Sampreethi Sadan
Govt. Hospital Parallel Road,
Magadi Town, Magadi - 562120